

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Клещара Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 39 Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“

К и ї в
9 липня 2026 року
№ 180-2(II)/2026

Справа № 3-145/2026(321/26)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Лемак Василь Васильович – головуєчий, доповідач,
Водянніков Олександр Юрійович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Клещара Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 39 Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“ від 9 листопада 2023 року № 3460–IX (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., №№ 97–100, ст. 393).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Клещар С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) статтю 39

Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“ від 9 листопада 2023 року № 3460–IX (далі – Закон № 3460).

Статтею 39 Закону № 3460 встановлено, що „обчислення індексу споживчих цін для індексації грошових доходів населення провадиться наростаючим підсумком, починаючи з 1 січня 2024 року“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

Клещар С.В. проходив військову службу за призовом під час мобілізації на особливий період із 30 березня 2022 року до 20 грудня 2024 року у складі Сумського зонального відділу Військової служби правопорядку (далі – Відділ).

Відділ у період із 1 січня 2024 року до 31 травня 2024 року не відновив Клещару С.В. виплати поточної індексації грошового забезпечення, визначеної Законом України „Про індексацію грошових доходів населення“ від 3 липня 1991 року № 1282–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 1282), після зупинення виплати у 2023 році на підставі абзацу вісімнадцятого пункту 3 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2023 рік“ від 3 листопада 2022 року № 2710–IX.

Клещар С.В. у червні 2024 року звернувся до Полтавського окружного адміністративного суду з позовом до Відділу про визнання протиправною бездіяльності, що полягає у ненарахуванні і невиплаті йому індексації грошового забезпечення із 1 січня 2024 року до 31 травня 2024 року, визначеної Законом № 1282, та просив суд зобов'язати Відділ нарахувати і виплатити індексацію грошового забезпечення за вказаний період з урахуванням суми індексації грошового забезпечення, право на яку виникло до січня 2023 року, виходячи з обчислення індексу споживчих цін для індексації грошових доходів населення наростаючим підсумком із застосуванням березня 2018 року як місяця підвищення грошових доходів, з наступного за яким починається обчислення індексу споживчих цін, що склалися у 2023 році.

Полтавський окружний адміністративний суд рішенням від 23 грудня 2025 року відмовив у задоволенні вказаного позову Клещара С.В.

Клещар С.В. оскаржив рішення Полтавського окружного адміністративного суду від 23 грудня 2025 року до Другого апеляційного адміністративного суду, який постановою від 13 лютого 2026 року апеляційну скаргу Клещара С.В. залишив без задоволення, а рішення Полтавського окружного адміністративного суду від 23 грудня 2025 року – без змін.

Не погодившись із рішенням Полтавського окружного адміністративного суду від 23 грудня 2025 року та постановою Другого апеляційного адміністративного суду від 13 лютого 2026 року, Клещар С.В. оскаржив їх у касаційному порядку.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 30 березня 2026 року відмовила у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Клещара С.В. на рішення Полтавського окружного адміністративного суду від 23 грудня 2025 року та постанову Другого апеляційного адміністративного суду від 13 лютого 2026 року з огляду на те, що касаційну скаргу подано на судові рішення, які не підлягають касаційному оскарженню. Верховний Суд зазначив, що оскільки касаційна скарга подана на судові рішення у справі, розглянутій за правилами спрощеного позовного провадження, а аналіз доводів касаційної скарги в сукупності з відображеними в судових рішеннях судів першої та апеляційної інстанцій обставинами справи не дає підстав для висновку про наявність передбачених пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України випадків, то у відкритті касаційного провадження у цій справі слід відмовити.

1.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу просить перевірити статтю 39 Закону № 3460 на відповідність приписам статей 8, 17, 19, 22, 46, 48, 55, 64, 92, 95 Конституції України.

Клещар С.В. у конституційній скарзі твердить, що внаслідок застосування судами системи судоустрою України в його справі статті 39 Закону № 3460

порушено „гарантоване статтею 46 Конституції України право на соціальний захист, оскільки <...> був позбавлений передбаченого законом механізму індексації грошового забезпечення; право на достатній життєвий рівень, гарантоване статтею 48 Конституції України, оскільки індексація покликана зберігати реальну вартість доходу в умовах інфляції; гарантію, встановлену статтею 22 Конституції України, щодо недопустимості звуження змісту та обсягу існуючих прав; а також гарантію особливого соціального захисту військовослужбовців, що впливає з частини п'ятої статті 17 Конституції України“.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності статті 39 Закону № 3460, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на Конституцію України, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, приписи Закону № 3460, Закону № 1282, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права

на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Аналіз змісту конституційної скарги свідчить про те, що Клещар С.В. не навів аргументів на підтвердження своїх доводів про порушення статтею 39 Закону № 3460 приписів частини п'ятої статті 17, статей 46, 48 Конституції України, а лише висловив думку щодо обґрунтованості застосування судами системи судоустрою України в його справі оспорюваного припису Закону № 3460, зазначивши, що застосуванню підлягають приписи Закону № 1282, які, на його думку, є спеціальними порівняно зі статтею 39 Закону № 3460.

Із наведеного випливає, що Клещар С.Є. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності статті 39 Закону № 3460 у розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Клещара Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 39 Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“ від 9 листопада 2023 року № 3460–ІХ

на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**